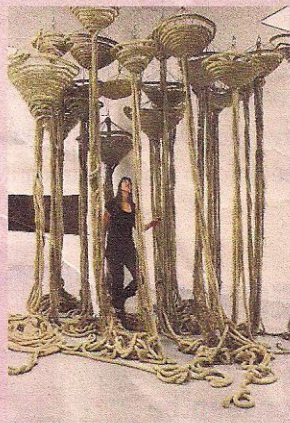

EXPO

Het MuHKA heeft zich een nieuwe jas aangemeten. Buiten- en binnenkant zijn grondig onder handen genomen. Op de gevel staat voortaan een ontwerp van de Italiaan Enrico David. Met enkele uitgepuurde lijnen creëerde hij hermafrodiëte figuren, die de blik ten hemel slaan. Via die gevel kan je nu ook rechtstreeks met de trap naar het fantastische MuHKA-café en dito terras. Ook de naam van het museum is gewijzigd: daarvoor werd een zeven jaar oud ontwerp van Christophe Terlinden van onder het stof gehaald. Het MuHKA zal voortaan het M HKA zijn. De 'u' spreek je nog wel uit, maar is grafisch begraven. 'De 'u' was altijd

al kleiner dan de rest van de letters, dus het was gemakkelijk en ook normaal om die te doen verdwijnen. Bovendien wilde ik plek laten om wat dan ook te doen, een mentale ruimte te creëren, te fantaseren, of om stil te zijn', zo weet de ontwerper. Passend bij zo'n nieuw jasje is

© collectie M HKA

Textiles, de eerste tentoonstelling van dat vernieuwde M HKA. 'Kunst en het sociale weefsel' luidt de ondertitel, en de expo toont vooral werken met een sociale focus. Geïnspireerd op de favela's van Rio de Janeiro en de sambadansende krottenwijkbewoners, ontwierp Hélio Oiticica de Parangolé: capes uit verschillende materialen die de drager ervan niet alleen veranderen in een sociaal statement, maar ook in een gelaagd, wandelend kunstwerk. Die sociale, ja zelfs socialistische dimensie is vooral terug te vinden in werken 'uit verre landen', of vervlogen tijden. Zo ook voor het spandoek 'Chile vencerá' uit 1974, een aanklacht tegen de coup van Pinochet. Uit Vlaanderen komt dan weer een vlag uit 1928, opgedragen aan de Duitse communiste Rosa Luxemburg. De vlag is gemaakt

voor de BWP-vrouwen uit... Kontich. Het donkerrode gedachtegoed vond dus toen zelfs ingang achter Hove en Edegem.

Andere werken dragen dan weer geen sociale betekenis. Tónico Lemos Auad speelt met het sensitieve, door de bezoeker zonder schoenen een dik tapijt te laten bewandelen. De kunstenaar Tapta maakte een touwconstructie in de vorm van hangende planten. Een voorbeeld van Fibre Art, een aan feminisme gekoppelde kunstvorm die na de jaren 70 geen lang leven meer beschoren was.

(Ive Van Orshoven)

T.e.m. 3/1/2010.

M HKA, Leuvenstraat 32, 2000 Antwerpen.

Di, wo, vr, za en zo van 11u tot 18u, do van 11u tot 21u